

Arrest

nr. 129 580 van 17 september 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Bilal AHMED, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 12 september 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 september 2014.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 september 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 september 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat F. LANDUYT en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 13 februari 2012 en heeft zich een vierde keer vluchteling verklaard op 1 september 2014.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.3. Op 8 september 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Deze beslissing werd op dezelfde dag per fax betekend.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een Pakistaans staatsburger van Mian origine te zijn, afkomstig uit Lahore, gelegen in de provincie Punjab, Pakistan. U verliet uw land van herkomst in mei of juni 2010 en vroeg een eerste maal asiel aan bij de Belgische autoriteiten op 14 februari 2012. Het Commissariaat-generaal nam inzake deze asielaanvraag een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op 17 juni 2013. Uw beroep hiertegen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd bij arrest verworpen op 9 oktober 2013. Op 25 februari 2014 werd er aan u een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) betekend. Vanuit het Centrum voor Illegalen te Merksplas vroeg u een tweede maal asiel aan op 13 juni 2014. Daarop werden u op 16 juni 2014 een bijlage 13quinquies (bevel om het grondgebied te verlaten voor asielzoekers) en een bijlage 39bis (beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats) betekend. U vroeg een tweede maal asiel aan omwille van de problemen waarvoor u destijds Pakistan ontvlucht was. Op 2 juli 2014 nam het Commissariaat-generaal in het kader van uw tweede asielaanvraag een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, omdat u geen nieuwe elementen aanbracht die de kans aanzienlijk groter maakten dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking kwam en het Commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen beschikte. Op 23 juli 2014 verwierp de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen uw beroep tegen deze weigeringsbeslissing. Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd diende u op 14 augustus 2014 een derde asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties. Het Commissariaat-generaal nam op 26 augustus 2014 wederom een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. U diende hiertegen geen beroep in maar vroeg op 1 september 2014 een vierde maal asiel aan. Uw huidige aanvraag steunt op dezelfde asielmotieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvragen uiteen hebt gezet.

U haalt aan dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst vreest gedood, geslagen of mishandeld te worden door medewerkers van de FIA omwille van de redenen die u uiteengezet hebt in het kader van uw derde asielaanvraag. U hebt destijds Pakistan verlaten zonder geldig visum en zal hiervoor bij een eventuele terugkeer op de luchthaven gearresteerd worden. U bent in België geopereerd aan uw tanden – een gevolg van een vechtpartij waar u het slachtoffer van bent geworden – waardoor u zelfs de kleinste mishandeling niet kan ondergaan.

Ter staving van uw huidige asielaanvraag legt u enkele Belgische medische documenten en een document inzake de aanvraag tot aanpassing van de verplichte inschrijvingsplaats neer.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Uit uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken, afgelegd in het kader van uw huidige asielaanvraag, blijkt dat u zich voor deze aanvraag baseert op dezelfde motieven als deze die u in het kader van uw vorige aanvraag aangebracht hebt. Zo verklaart u te vrezen dat u na uw aankomst in Pakistan door medewerkers van de FIA (Federal Investigation Agency) zal worden mishandeld en vermoord. U voegde hieraan toe dat u dit reeds bij uw vorige asielaanvraag hebt aangehaald. (interview DVZ 4e AA, rubriek 18; schriftelijke vragenlijst 4e AA, WTC II, Koning Albert II-laan 26 A, 1000 BRUSSEL T 02 205 51 11 F 02 205 51 15 www.cgvs.be 2 rubrieken 5.1 en 7) In een schriftelijke verklaring voegde u hier nog aan toe dat u geviseerd zal worden omdat u naar België kwam zonder visum en dat de medewerkers van de FIA (op de luchthaven) u niet zullen laten gaan. Bovendien bent u in het opvangcentrum van Dinant ernstig geslagen, waardoor u geopereerd diende te worden aan uw tanden. Hierdoor kan u “zelfs de kleinste mishandeling niet ondergaan”. (interview DVZ 4e AA, rubriek 18; schriftelijke vragenlijst 4e AA, rubriek 7)

Daar u zich voor uw huidige asielaanvraag beroept op de motieven die u in het kader van uw vorige asielaanvragen hebt aangebracht, dient vooreerst opgemerkt te worden dat uw eerste asielaanvraag –

dewelke steunde op (vermeende) problemen met de Taliban – op 17 juni 2013 door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag op wezenlijke wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. In ondergeschikte orde werd er tevens op gewezen dat u niet aannemelijk maakte dat u zich niet elders in Pakistan zou kunnen vestigen om verdere problemen met de Taliban te vermijden. U tekende hiertegen beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelde in zijn beschikking van 9 september 2013 dat u geen ernstige pogingen ondernomen had om de motieven in de beslissing van het Commissariaat-generaal - die volgens de Raad gedetailleerd, pertinent en draagkrachtig waren, steun vonden in het administratief dossier en raakten aan de kern van het relaas - te weerleggen, en dat de door u neergelegde documenten de geloofwaardigheid van uw relaas niet konden herstellen. Geen van de partijen vroeg met toepassing van artikel 39/73 § 2 om gehoord te worden binnen de vooropgestelde termijn van vijftien dagen na het versturen van voormelde beschikking. De betrokken partijen werden derhalve overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van voormelde wet geacht in te stemmen met de in de beschikking opgenomen grond. Aldus besloot de Raad bij arrest tot de verwerping van het beroep op 9 oktober 2013. Naar aanleiding van uw tweede asielaanvraag – die eveneens gebaseerd was op (vermeende) problemen met de Taliban - nam het Commissariaat-generaal op 2 juli 2014 een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige aanvraag, daar er géén nieuwe elementen aan de orde waren noch door u werden voorgelegd die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakten. Bovendien werden bijkomende vaststellingen gedaan die de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag verder op wezenlijke wijze ondermijnden. Uw beroep hiertegen werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen. Naar aanleiding van uw derde asielaanvraag – die enerzijds gebaseerd was op (vermeende) problemen met de Taliban en anderzijds op uw vrees om op de luchthaven in Pakistan te worden gearresteerd omdat u destijds het land zou hebben verlaten zonder geldig visum – nam het Commissariaat-generaal op 26 augustus 2014 wederom een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige aanvraag, daar er géén nieuwe elementen aan de orde waren noch door u werden voorgelegd die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakten. U tekende hiertegen geen beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen binnen de wettelijk voorziene termijn en voert in het kader van onderhavige vierde aanvraag evenmin gegevens of elementen aan die een ander licht werpen op de uitkomst van uw vorige asielaanvraag. In het kader van uw huidige asielaanvraag stelde u in uw schriftelijke verklaring, dewelke werd overgemaakt door een medewerker van het Centrum voor Illegalen te Merksplas op 1 september 2014, dat u uw problemen aan de tolk had uitgelegd maar dat hij dit niet correct heeft “doorgegeven”. Uit uw verklaringen kan evenwel niet opgemaakt worden wat u zou hebben verteld, noch wanneer en aan welke tolk. U maakt evenmin duidelijk welke fouten er zouden zijn gemaakt en op welke manier dit zou hebben geleid tot een foutieve conclusie inzake uw asielaanvraag. De beslissing inzake uw derde asielaanvraag blijft dan ook gehandhaafd.

Wat betreft uw huidige asielaanvraag dient voorts te worden vastgesteld dat er evenmin nieuwe elementen voorhanden zijn die de kans aanzienlijk vergroten dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Aangaande de vermeende problemen met de Taliban blijkt uit het administratieve dossier dat u naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op uw asielaanvraag. U beperkt zich integendeel louter tot te stellen dat u van de ‘First Information Reports’ die u in het kader van voorgaande aanvragen hebt neergelegd, geen originelen kan neerleggen omdat de politie enkel kopieën aflevert. (interview DVZ 4e AA, rubriek 17) Dit verandert evenwel niets aan de vaststellingen gedaan in het kader van uw vorige asielaanvragen. Voor het overige vermeldt u enkel mogelijke problemen met de autoriteiten bij uw aankomst op de luchthaven in Pakistan. (interview DVZ 4e AA, rubriek 18, 19; schriftelijke vragenlijst 4e AA, rubrieken 5.1 en 7; schriftelijke verklaring)

Aangaande de mogelijke problemen bij uw aankomst op de luchthaven in Pakistan, stelde u dat u er zeker van bent dat u mishandeld zal worden en dat de kans bestaat dat u zal sterven. U voegde er verder nog aan toe dat u “zelfs de kleinste mishandeling niet kan ondergaan”. (interview DVZ 4e AA, rubriek 18, 19; schriftelijke verklaring 4e AA, rubrieken 5.1 en 7).

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt evenwel geenszins dat de behandeling door de Pakistaanse autoriteiten van personen die vrijwillig terugkeren of gerepatriëerd worden naar Pakistan aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. Noch een rapport van het Engelse Ministerie van Binnenlandse Zaken uit augustus 2013, noch een rapport van het Australische Ministerie van Buitenlandse Zaken uit november 2013 wijst hierop. Afgewezen asielzoekers kunnen ondervraagd

worden door de Pakistaanse autoriteiten bij aankomst, maar deze ondervragingen zijn erop gericht te bepalen of de betrokkene zich schuldig heeft gemaakt aan strafbare feiten of gezocht wordt in Pakistan. Het WTC II, Koning Albert II-laan 26 A, 1000 BRUSSEL T 02 205 51 11 F 02 205 51 15 www.cgvs.be 3 betreft hier zaken zoals illegale emigratie of mensensmokkel. Verdachten kunnen in detentie geplaatst worden of zich regelmatig moeten melden bij de politie. Hierbij dient opgemerkt te worden dat het een staat vrij staat om gepaste, redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende (straf)wetgeving aangaande bij voorbeeld mensenhandel of –smokkel of illegale migratie te handhaven. De hierboven beschreven maatregelen kunnen op zich niet beschouwd worden als onredelijk.

U brengt bovendien geen elementen aan om deze op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie in een ander daglicht te plaatsen. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat reeds in het kader van uw vorige asielaanvraag werd geoordeeld dat u deze vermeende problemen op de luchthaven niet kon staven met enig objectief gegeven en dat het bijgevolg louter blote beweringen betrof. Er dient vastgesteld te worden dat u in het kader van uw huidige asielaanvraag uw beweringen aangaande de mogelijke handelingen van de autoriteiten – en met name het feit dat u mishandeld zou worden en mogelijk zelfs de dood zou vinden hierbij – nog steeds niet op objectieve wijze staakt. Uw verwijzing naar een kennis die na zijn repatriëring mishandeld en geslagen werd (interview DVZ 4e AA, rubriek 19), kan geenszins volstaan. U maakt immers niet duidelijk in welke omstandigheden dat dit gebeurd zou zijn, noch dat de persoonlijke situatie van deze persoon vergelijkbaar zou zijn met deze van u.

Uw verklaringen aangaande mogelijke problemen op de luchthaven in Pakistan bij een (gedwongen) terugkeer kunnen dan ook niet beschouwd worden als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroot.

Aangaande de door u neergelegde medische stukken, afkomstig uit België, stelde u dat u hiermee uw slechte medische toestand wilt aantonen. (interview DVZ 4e AA, rubriek 17) Er dient evenwel opgemerkt te worden dat de medische stukken dateren van 2012 en handelen over de verzorging die u ontving voor tandproblemen. Er blijkt bijgevolg niet uit wat uw actuele medische toestand is. Uit deze documenten kunnen daarenboven geen conclusies getrokken worden met betrekking tot eventuele problemen in Pakistan. Dit geldt eveneens voor het document inzake de aanvraag tot aanpassing van de verplichte inschrijvingsplaats. Deze stukken kunnen dan ook niet beschouwd worden als nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroot. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat u zich voor de beoordeling van eventuele medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Ten slotte dient nog opgemerkt te worden dat u stelde dat u, sinds u werd aangevallen in het opvangcentrum in 2012, zeer bang bent. (interview DVZ 4e AA, rubriek 17) In uw schriftelijke verklaring stelde u verder nog dat u weet dat u vermoord zal worden indien iemand u opnieuw zou slaan. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u niet verduidelijkt waarop u zich baseert om dit te concluderen. Bovendien kunnen in uw administratieve dossier geen elementen teruggevonden worden die erop wijzen dat u mishandeld (geslagen) zou worden bij een eventuele terugkeer naar Pakistan. Ook dit kan bijgevolg niet beschouwd worden als nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroot.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, moet worden gesteld dat de eerdere beoordeling terzake, zoals opgenomen in de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag dd. 02/07/2014, onveranderd blijft volgens de meest recente informatie waarover het Commissariaat-generaal intussen beschikt, en waarvan een kopie in bijlage bij het administratieve dossier werd gevoegd.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het Commissariaat-generaal merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het Commissariaat-generaal bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor

erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen WTC II, Koning Albert II-laan 26 A, 1000 BRUSSEL T 02 205 51 11 F 02 205 51 15 www.cgvs.be 4 voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het Commissariaat-generaal er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat "voor wat de elementen die u aangehaald hebt in het kader van verblijfsprocedures waarvoor DVZ wel verantwoordelijk is, kan gesteld worden dat deze verblijfsprocedures allen werden afgewezen en er geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond: u diende meerdere verzoeken tot machtiging van verblijf overeenkomstig artikel 9bis in, die u allen geweigerd werden en dit op 25.02.2014 en 06.08.2014."

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een niet-schorsend beroep kan worden ingediend aangezien u zich in een situatie bevindt zoals vermeld in artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering en het minstens een tweede beslissing tot niet-inoverwegingneming betreft."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3 en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, en het beginsel van behoorlijk bestuur, stelt verzoeker dat hij geconfronteerd wordt met een beslissing van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, en is hij van mening dat aan zijn verklaringen betreffende de problemen met de Taliban geloof gehecht kan worden en de bedreiging van de Taliban in Lahore meer dan ernstig is.

2.2. Vooreerst wijst de Raad erop dat de huidige beslissing, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, een weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag betreft.

2.3. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn vierde asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn eerste asielaanvraag heeft uiteengezet. Dit bevestigt hij uitdrukkelijk in zijn verzoekschrift waarin hij poneert dat aan zijn problemen met de taliban geloof gehecht kan worden. Inzake verzoekers eerste asielaanvraag oordeelde de Raad bij beschikking van 9 september 2013 dat (i) verzoeker geen ernstige pogingen ondernomen had om de motieven in de beslissing van het Commissariaat-generaal op grond waarvan werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van zijn asielaanvraag te verklaren of te weerleggen, (ii) de door hem neergelegde documenten de geloofwaardigheid van zijn aanvraag niet konden herstellen en (iii) hij niet afkomstig is uit de regio ten noordwesten van Pakistan, waar een uiterst lokaal conflict gaande is. Geen van de partijen vroeg met toepassing van artikel 39/73, § 2 om gehoord te worden binnen de vooropgestelde termijn van vijftien dagen na het versturen van voormelde beschikking. De betrokken partijen werden derhalve overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van voormelde wet geacht in te stemmen met de in de beschikking opgenomen grond. Aldus besloot de Raad bij arrest nr. 111 544 van 9 oktober 2013 tot de verwerping van het beroep.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een meervoudige asielaanvraag, de beslissing met betrekking tot de eerdere asielaanvraag/asielaanvragen nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die

reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen.

2.4. De vierde asielaanvraag steunt verzoeker volgens de bestreden beslissing op dezelfde asielmotieven die hij naar aanleiding van zijn vorige asielaanvragen uiteengezet heeft, hij haalt ook aan dat hij bij een eventuele terugkeer naar zijn land van herkomst vreest mishandeld of gedood te worden door medewerkers van de FIA (Federal Investigation Agency) en hij wijst op een operatie aan zijn tanden waardoor hij zelfs de kleinste mishandeling niet kan ondergaan. Verzoeker legt enkele Belgische medische attesten neer en een document inzake de aanvraag tot aanpassing van de verplichte inschrijvingsplaats neer.

Verzoeker betwist dit niet in het verzoekschrift.

2.5. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”*

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

2.6. In zoverre verzoeker, onder verwijzing naar een Engelstalig artikel over de taliban, louter poneert dat aan zijn problemen met de taliban geloof kan worden gehecht en de bedreiging van de taliban in Lahore meer dan ernstig is, kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker voorbij gaat aan het gezag van gewijsde van het arrest nr. 111 544 van 9 oktober 2013 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en hij eveneens voorbij gaat aan de uitvoerige motivering van de bestreden beslissing op grond waarvan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overeenkomstig artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4

van dezelfde wet in aanmerking komt. De commissaris-generaal heeft bij deze beoordeling alle nieuwe elementen betrokken die door verzoeker worden aangereikt, evenals elk relevant gegeven waarover hij zelf beschikt teneinde na te gaan of de nieuwe elementen de kans aanzienlijk groter maken voor de erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire bescherming.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen ernstige poging onderneemt om de motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel in gebreke blijft.

2.7. Gelet op het geheel van wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien september tweeduizend veertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS